

II

Zbiór

praw konstytucyjnych i administracyjnych Województwa Śląskiego.

Prawo skarbowe i podatkowe

II. Uzupełnienie.

Postanowienia o patentach akcyzowych

Zestawił

Stanisław Bogdanowicz

Dodatek Nr. 12 do „Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego“

1923

Tłoczono w Drukarni Wojewódzkiej w Katowicach.

Zbiór

praw konstytucyjnych i administracyjnych Województwa Śląskiego.

Prawo skarbowe i podatkowe

II. Uzupełnienie.

Postanowienia o patentach akcyzowych

Zestawił

Stanisław Bogdanowicz

Dodatek Nr. 12 do „Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego“

1923

Tłoczono w Drukarni Wojewódzkiej w Katowicach.

18L6C2a

1419

I

uzup. 2

~~51993~~

uzup. 2

II

X-81099

199

1419 I uzup. 2

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 56, poz. 401).

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 24. maja 1923 roku

w przedmiocie zmian w wysokości opłat od patentów akcyzowych
ustalonych w rozporządzeniach Rady Ministrów z dnia
23. października i 21. grudnia 1922 roku .

Na zasadzie postanowień art. 1. i 2. ustawy z dnia 10. maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248) i art. 1. oraz 3. ustawy z dnia 16. marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 183) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia lub produkcji na obszarze Rzeczypospolitej zarządza się co następuje:

§ 1.

Na cały obszar Rzeczypospolitej rozciąga się moc obowiązującą podanych w przyległym załączniku postanowień art. 946, 948, 949 i 1241 rosyjskiej ustawy akcyzowej (Tom V. Zbioru praw rosyjskich według wydania z roku 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) o patentach akcyzowych na fabryki i rafinerie cukru ze zmianami uwidocznionymi w punkcie 12 ustępu A § 2. niniejszego rozporządzenia. Na obszar Województwa Śląskiego rozciąga się nadto moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23. października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 879) i z dnia 21. grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1037) w przedmiocie rozszerzenia na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej postanowień ros. ustawy akcyzowej o patentach akcyzowych na fabryki trunków, wyrobów ze spirytusu, drożdży oraz na zakłady sprzedaży trunków, dalej na wyrób zapalek i gilz (tutek) papierosowych ze zmianami przewidzianymi w §§ 5—7 niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Ustanowione w § 2. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23. października 1922 r. i § 1. takiegoż rozporządzenia z dnia 21. grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95 i 115 p. p. 879 i 1037) opłaty patentowe za wyrób, przerób i sprzedaż przedmiotów pod-

legających podatkom spożywczym ustala się w następującej wysokości:

A. Opłaty od patentów za wyrób i przerób:

1. od gorzelń i fabryk drożdżowo-gorzelnicznych:		
a) opłata zasadnicza za wypęd pierwszych		
100 000 litrów alkoholu	1 000 000	mk.
b) opłata dodatkowa za każde następne		
10 000 litrów alkoholu	100 000	„
2. od wytwórni drożdży prasowanych bez pędzenia spirytusu opłata stała	250 000	„
3. od fabryk wódek i likierów:		
a) opłata zasadnicza za przerób 50 000 litr. alkoholu	2 000 000	„
b) za każde dalsze 50 000 litr. alkoholu	2 000 000	„
4. od rektyfikacji spirytusu:		
a) opłata zasadnicza za 100 000 litr. alkoholu surowego, przyjętego do magazynu dla oczyszczenia	7 000 000	„
b) opłata dodatkowa za każde następne 10 000 litrów alkoholu surowego	500 000	„
5. od fabryk win musujących	5 000 000	„
6. od fabryk win owocowych, rodzynkowych i winogronowych	500 000	„
7. od browarów:		
a) opłata zasadnicza przy przerobie pierwszych 20 ton słodu	500 000	„
b) opłata dodatkowa przy przerobie każdych następnych 10 ton słodu	100 000	„
8. od miodostyni	300 000	„
9. od przerobu spirytusu:		
w rozlewniach denaturatu:		
a) w politurniach, lakierniach i fabrykach chemicznych:		
aa) opłata zasadnicza od przerobu pierwszych 10 000 litrów alkoholu	100 000	„
bb) opłata dodatkowa przy przerobie każdych następnych 10 000 litrów alkoholu	100 000	„
b) od perfumerji i wytwórni kosmetycznych	200 000	„
c) od fabryk octu	100 000	„
10. od fabryk gilz do papierosów	200 000	„
11. od fabryk zapalek	3 000 000	„
12. od cukrowni:		
a) od każdej tony cukru surowego	5 000	„
b) od każdej tony rafinady — dodatkowo	5 000	„

Opłata za p. p. a) i b) uiszcza się zgóry za całą kampanję według produkcji w kampanji ubiegłej; opłata od cukrowni w ubiegłej kampanji nie czynnych uiszcza się w wysokości odpowiadającej produkcji pierwszych 600 ton.

B. Opłaty od zakładów sprzedaży trunków:

13. Od zakładów restauracyjnych z uprawnieniem do sprzedaży wszelkich napojów w naczyniach zamkniętych i na kieliszki:
w miejscowościach

kl. I. II. III.
marek

I. rzędu	12 000 000	8 000 000	3 000 000
II. rzędu	5 000 000	2 000 000	1 000 000

14. od zakładów uprawnionych do sprzedaży wszelkich trunków w naczyniach zamkniętych:

a) detalicznie	2 000 000	1 000 000	500 000
b) hurtowo	6 000 000	5 000 000	3 000 000

15. od winiarni uprawnionych do sprzedaży wyłącznie wina tak w naczyniach zamkniętych jak i na kieliszki

1 000 000	500 000	250 000
-----------	---------	---------

16. piwiarnie i winiarnie ze sprzedażą piwa, wina i miodu wyłącznie w naczyniach zamkniętych
za wyszynk piwa dodatkowo

250 000	200 000	100 000
250 000	200 000	100 000

17. od bufetów ze sprzedażą wszystkich trunków:

a) przy teatrach, cyrkach, kinach, wyścigach, wystawach, klubach, lokalach stowarzyszeń i t. p.

1 000 000	750 000	500 000
-----------	---------	---------

b) bufety na balach i zabawach publicznych, nie wyłączając dobroczynnych za dobę

100 000	50 000	25 000
---------	--------	--------

18. od karczem i domów zajazdnych uprawnionych do sprzedaży wszelkich trunków

2 000 000	1 000 000	1 000 000
-----------	-----------	-----------

19. od hurtownych składów piwa, wina i miodu

250 000	200 000	100 000
---------	---------	---------

C. Od zakładów trudniących się ekspedycją trunków:

5 000 000 mk.

§ 3.

Oplaty patentowe według stawek przewidzianych w § 2. oblicza się za roczne okresy obrachunkowe:

Okres obrachunkowy dla gorzelni, rektyfikacji i cukrowni stanowi się na okres kampanji fabrycznej — od 1. września jednego roku do 31. sierpnia roku następnego; dla wszelkich innych wytwórni, przetwórni i zakładów sprzedaży obowiązanych do opłat patentowych według stawek pomienionych rok obrachunkowy ustala się od 1. stycznia do 31. grudnia.

§ 4.

Na czas przejściowy w roku bieżącym (1922) kampanja gorzelnicza, rektyfikacyjna i cukrownicza w celach obrachunkowych winna być skończona 31. sierpnia zamiast w innych terminach obowiązujących obecnie.

Okres obrachunkowy fabryk wódek w roku bieżącym winien trwać od 1. lipca do 31. grudnia, a opłatę patentową należy od nich uiścić za drugie półrocze 1923 r. w wysokości połowy kwoty wyznaczonej w art. 1. p. 3.

Okres rachunkowy dla browarów należy zakończyć 31. grudnia, wyrównując opłatę patentową stosownie do taryfy art. 1. p. 7.

§ 5.

Postanowienia § 5. i 6. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23. października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 879) względnie cytowanych w tychże artykułach 1071, 1083, 1096, 1110, 1111, 1257 1270/3 — wreszcie art. 1241 ros. ustawy akcyzowej zmienia się w sposób następujący:

Kto prowadzi wyszczególnione w art. 512, 513, 1035 i ustępu 2. art. 1057/1. załącznika do § 1. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23. października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 879), tudzież w art. 948 i 949 załącznika niniejszego rozporządzenia zakłady przemysłowe i handlowe bez wykupienia przepisanego patentu w wartości unormowanej w § 2. niniejszego rozporządzenia, staje się winnym defraudacji podatkowej i ulegnie karze pieniężnej w wysokości 10—20-krotnej ilości umniejszonej lub na umniejszenie narażonej opłaty patentowej.

Do czasu wykupienia patentu przedsiębiorstwo ulega zamknięciu.

§ 6.

Prawo do nakładania kar przewidzianych w § 5. niniejszego rozporządzenia służy władzom skarbowym I. instancji.

Od orzeczenia karnego władzy skarbowej I. instancji wolno wnieść w ciągu dni 14, licząc od dnia następującego po doręczeniu orzeczenia, odwołanie do władzy orzekającej II. instancji, albo żądanie rozpatrzenia sprawy przez sąd.

W pierwszym wypadku rozstrzygnięcie odwołania należy do właściwej Izby skarbowej, w drugim wypadku przeprowadza właściwy sąd powiatowy (pokoju) postępowanie karne, tak jakby orzeczenia skarbowo-administracyjnego nie było.

Na obszarze mocy obowiązującej ustawy z dnia 1. lutego 1877 r. (str. 253 dz. u. Rz. niem.) stosują się przepisy §§ 459—469 tej ustawy.

Obwiniony, który obierze drogę odwołania do władz skarbowych, traci odwołanie do sądu. Odwołania wniesione do sądu i do II. instancji skarbowej nie wstrzymują wykonania kary z wyjątkiem kary pozbawienia wolności. Orzeczenia władz skarbowych II. instancji są ostateczne i nie podlegają zaskarżeniu przed Najwyższy Trybunał Administracyjny.

§ 7.

Władza skarbowa może w razie potrzeby już w toku dochodzenia poczynić kroki celem zabezpieczenia grzywien oraz należitości przypadających z tytułu wykroczenia.

W razie nieuiszczenia dobrowolnego kary pieniężne i należności będą ściągane w sposób przepisany dla ściągania podatków. Zaległe kary pieniężne i należitości ściągają się analogicznie do postanowień art. 2. i 6. ustawy z dnia 9. marca 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 31, poz. 189) o karach za zwłokę oraz kosztach egzekucyjnych wraz z karą za zwłokę wynoszącą miesięcznie 10% zaległych w terminie niezapłaconych kwot i opłatami na pokrycie kosztów spowodowanych przymusowem ściąganiem zaległości (§ 6. ustawy).

§ 8.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1923 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: **W. Sikorski**

Minister Skarbu: **W. Grabski**

Załącznik do art. 1. rozp. Rady Min.

z d. 24. maja 1923 poz. 401

Powołane w powyższym artykule postanowienia rosyjskiej ustawy akcyzowej brzmią:

Art. 946. Uprawa buraków i wszelkich innych roślin zawierających cukier nie podlega żadnym ograniczeniom w całym Państwie, nie wyłączając Królestwa Polskiego, lecz od wyrobionego z tych roślin cukru uiszcza się na rzecz Skarbu: 1) opłatę patentową za prawo wyrobu, oraz 2) podatek od ilości otrzymanego cukru krystalicznego.

Cukier otrzymany z melasy opłaca podatek według zasad ogólnych.

Art. 948. Opłatę patentową pobiera się w wysokości pięciu rubli od każdego tysiąca pudów wyprodukowanego w fabryce cukru. Akcyzę pobiera się od każdego puda cukru gotowego w wysokości określonej trybem prawodawczym.

Art. 949. Rafinerje oraz cukrownie z rafinerjami opłacają specjalny patent (w wysokości pięciu rubli od każdego tysiąca pudów wyrobionej w nich rafinady).

Art. 1241. Winny rozpoczęcia produkcji w fabryce cukru bez uiszczenia opłaty patentowej ulega karze pieniężnej do wysokości 100 rubli i oprócz tego uiszczeniu podwójnej ceny patentu, fabryka zaś ulega zamknięciu z rozporządzenia Urzędu Akcyzowego do chwili opłacenia patentu.

II.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 95, poz. 879).

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23. października 1923 roku

w przedmiocie rozszerzenia na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej postanowień ros. ustawy akcyzowej o patentach akcyzowych na fabryki trunków, wyrobów ze spirytusu, drożdży oraz na zakłady sprzedaży trunków; dalej na wyrób zapalek i gilz (tutek) papierosowych.

Na mocy ustawy z dnia 10. maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248), i ustawy

z 4. sierpnia 1922 r. w przedmiocie przywrócenia mocy obowiązującej tej ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 607), zarządza się, co następuje:

§ 1. Na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej rozciąga się moc obowiązującą podanych w przyległym załączniku postanowień art. 510, 511, 512, 513, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 1035, 1036, 1043, 1044, 1046, 1057/1, 1057/5, 1057/6, 1057/20, 1057/21, 1057/22, 1071, 1083, 1096, 1110, 1111, 1257, 1270/3 rosyjskiej ustawy akcyzowej (Tom. V-ty Zbioru Praw ros. według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) o patentach akcyzowych na fabryki trunków, wyrobów z wódki i okowity, drożdży, oraz na zakłady sprzedaży trunków, na fabryki zapalek i tutki do papierosów oraz krajanej bibułki do papierosów.

§ 2. Opłaty pobierane na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz drożdży, jako też na sprzedaż trunków przez zakłady przemysłowe i handlowe — wskazane w art. 512 i 513 zbioru rosyjskich przepisów o opłatach akcyzowych — a unormowane tymczasowe w ustępie A i B § 2. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 289) dalej opłaty od patentów na wyrób zapalek, tutek do papierosów ustala się w następującej wysokości:

Ciąg dalszy § 2. obejmujący wysokość opłat uchylonych rozporządzeniem z dnia 24. maja br. opuszcza się.

§ 3. Pod względem wymiaru akcyzowych opłat patentowych zalicza się do I. klasy miejscowości: Kraków, Lwów, Łódź, Poznań, Warszawa, Wilno. Do II. klasy miejscowości należą miasta liczące ponad 10 000 mieszkańców. Inne miejscowości należą do klasy III-ej.

Zaliczenie miejscowości do klas poszczególnych porucza się na przyszłość Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Pobór unormowanego w rozdziale III. (§ 42—50) obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15. lipca 1909 (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 661) podatku odpędowego (Betriebsauflage) uchyla się.

§ 5. i 6. Brzmienie tych §§ zmieniono §§ 5 i 6 rozp. Min. z d. 24. maja 1923 r. podanem pod 1.

Do § 2.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30. maja 1921 r. obowiązywało tylko w b. zaborze rosyjskim.

Do § 4.

W górnośląskiej części Województwa Śląskiego zniesiony został pobór, podatku odpędowego art. 2. ust. ostatnim rozporządzenia z dnia 25. lipca 1922 roku w przedmiocie opodatkowania wódki (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 38).

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. grudnia 1922 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem Województwa Śląskiego. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą sprzeczne z nią przepisy.

Prezydent Ministrów: **Juljan Nowak.**

Minister Skarbu: **Jastrzębski.**

**Załącznik do § 1 rozp. Rady Ministrów
z dnia 23/X. 1922 r. (poz. 879).**

Powołane w powyższym paragrafie postanowienia rosyjskiej ustawy akcyzowej brzmią:

Art. 510.

Od fabryk wyrabiających trunki wysokokowe, wyroby z okowity lub wódki i drożdże, oraz od zakładów, które sprzedają trunki wysokokowe, z wyjątkiem magazynów fabrycznych, skarbowych fabryk i zakładów wyrobu i sprzedaży trunków, pobiera się opłatę patentową. Opłatę tę Skarb pobiera od utrzymujących zakłady, które są obowiązane do corocznego wykupywania patentów na specjalnym papierze.

U w a g a 1. Wysokość opłaty patentowej od zakładów wyrobu i sprzedaży trunków określona jest w dodatku 1. do uwagi 1. do art. 112.

U w a g a 2. Na miejsce fabrykacji i sprzedaży trunków wysokokowych oraz na same trunki i wyroby z wódki i okowity nie mogą być nakładane żadne opłaty bez Najwyższego zatwierdzenia, po przedwstępnem porozumieniu się z Ministrem Skarbu.

Art. 511.

Bez wykupienia przepisanych patentów ani wyrób trunków wysokokowych, wyrobów z wódki i okowity i drożdży, ani też sprzedaż drożdży i trunków nie jest dozwolona.

Art. 512.

Do wykupu patentów w myśl art. 510 obowiązane są następujące zakłady przemysłowe:

- 1) gorzelnie,

- 2) fabryki drożdżowo-gorzelnicze,
- 3) fabryki drożdży prasowanych,
- 4) miodosytnie,
- 5) fabryki wódek słodkich i likierów,
- 6) rektyfikacje spirytusu,
- 7) fabryki win rodzynekowych, owocowych i naturalnych,
- 8) browary, oraz
- 9) zakłady wyrabiające lakier, politurę, perfumy i płyny do oświetlenia.

U w a g a 1. Fabryki drożdżowo-gorzelnicze (p. 2) podlegają takim samym opłatom patentowym, jak gorzelnie.

U w a g a 2. Rektyfikacji wódek i spirytusu własnego pędzeniach w oddziałach rektyfikacyjnych gorzelní i w osobnych aparatach, ustawionych w tych samych gorzelniach, dozwala się bez obowiązku wykupienia osobnego na ten cel patentu, lecz z uwzględnieniem warunków wskazanych w art. 431, 442 i 444 odnośnie do urządzenia takich aparatów, sposobu rektyfikacji oraz kontroli wódki i spirytusu.

U w a g a 3. W myśl uwagi 1) w brzmieniu uzupełnienia 1912 r. (do art. 432), producenci gorzelniczy mają prawo rektyfikować spirytus własnego pędzenia w swoich zakładach rektyfikacyjnych, jak również w innych gorzelniach, do nich należących, bez obowiązku uiszczenia opłaty patentowej.

Art. 513.

Do wykupu patentów w myśl art. 510 obowiązane są następujące zakłady sprzedaży trunków:

- 1) zakłady restauracyjne, o ile posiadają prawo do sprzedaży wódek i innych trunków,
- 2) inne zakłady, posiadające prawo do sprzedaży trunków wyłącznie w naczyniach zamkniętych,
- 3) zakłady posiadające prawo do sprzedaży wyłącznie wina,
- 4) zakłady sprzedające wyłącznie piwo, porter i miód,
- 5) bufety w lokalach rozrywkowych, klubowych i t. p. oraz balach, zabawach i t. p., o ile posiadają prawo do sprzedaży trunków, prócz bufetów czasowych na dochód dobroczynny,
- 6) karczmy i domy zajezdne, o ile posiadają prawo do sprzedaży trunków, oraz
- 7) hurtowne składy piwa, wina i miodu.

Art. 516.

Patenty wydają się dla każdej fabryki i dla każdego miejsca sprzedaży trunków wysokowych oddzielnie i winny być wywieszone w miejscu widocznem w fabrykach i zakładach, którym zostały wydane.

U w a g a 1. W patentach na czasowe handle win i sklepy winny być oznaczone dni, w których będzie się odbywała sprzedaż.

U w a g a 2. Zakład restauracyjny lub inny, mający więcej niż jeden bufet do sprzedaży trunków wysokowych, obowiązany jest do wykupywania oddzielnego patentu na każde miejsce sprzedaży. To samo tyczy się i bufetów na stacjach dróg żelaznych, w teatrach i innych miejscach, jeżeli sprzedaż trunków w nich odbywa się z kilku oddzielnie ustawionych bufetów lub stołów.

Art. 517.

Patenty fabrykom wydaje się: 1) gorzelniom na cały okres fabrykacji tj. od 1. lipca jednego r. do 1. lipca r. następnego, 2) fabrykom drożdżowo-gorzelnicznym i zakładom wyrobu drożdży prasowanych roczne, licząc rok sprawozdawczy (okres); termin, od którego należy liczyć początek roku sprawozdawczego ustanawia Minister Skarbu, 3) fabrykom owocowo i wiongronowo-wódczanym i koniakowym z terminem od 1. stycznia na jeden rok, 4) fabrykom wódek i rektyfikacjom okowity oraz osobnym oddziałom rektyfikacyjnym fabryk wódczanych na rok, licząc rok sprawozdawczy od początku jednego okresu fabrykacji do początku drugiego; termin, od którego należy liczyć początek roku sprawozdawczego, określa Minister Skarbu po porozumieniu się z Kontrolerem Państwa, 5) pozostałym fabrykom wskazanym w punktach 5, 7, 9 i 10 artykułu 512 w listopadzie i grudniu zawsze na rok, licząc od 1. stycznia jednego roku do 1. stycznia roku następnego.

Art. 518.

Patenty wszelkiego rodzaju zakładom sprzedaży trunków wysokowych, prócz składów koniaku, wydaje się albo na cały rok, w miesiącach listopadzie i grudniu, licząc od 1. stycznia do 1. lipca i od 1. lipca do 1. stycznia roku następnego, albo na terminy półroczne, licząc od 1. stycznia do 1. lipca i od 1. lipca do 1. stycznia za opłatą połowy wysokości, przepisanej dla patentów rocznych zgóry na półrocze: za pierwsze półrocze w ciągu listopada i grudnia, za drugie w maju i czerwcu. Na składki koniaków patenty wydaje się na okres od pierwszego stycznia na

jeden rok. Na czasowe handle win i sklepy patenty wydaje się w każdym czasie stosownie do potrzeby.

U w a g a 1. Zakładom przemysłu rstauracyjnego w miejscowościach kąpieli morskich, wód mineralnych, kąpieli błotnych i tym podobnych miejscowościach leczniczych państwa, prowadzącym handel tylko podczas sezonu leczniczego, wydaje się patenty półroczne z terminem od 1. maja do 1. października. Spis powyższych miejscowości sporządza się po porozumieniu Ministrów Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Handlu i Przemysłu i podaje się do wiadomości powszechnej trybem przepisany.

Art. 519.

Wolno wydawać gorzelniom patenty po rozpoczęciu okresu fabrykacji z zastrzeżeniem, by patenty te były ważne tylko do końca okresu fabrykacji. Innym fabrykom wyszczególnionym w punktach 2. i 7—10. artykułu 512 można wydawać patenty w ciągu roku; patenty te są ważne jedynie do końca roku sprawozdawczego.

Art. 520.

Życzący sobie otrzymać patent na wyrób trunków wysokowych oraz na fabryki, wytwarzające wyroby z wódki i okowity, tudzież drożdże, składa lub przesyła odpowiednią deklarację dozorcy akcyzy lub jego pomocnikowi.

Art. 521.

Opłata patentowa od fabryk, wyrabiających trunki i wyroby z wódki i okowity i drożdże, pobiera się: 1) od gorzelni i fabryk drożdżowo-gorzelnicznych: a) opłata patentowa zasadnicza dająca prawo pędzić do 10 tysięcy wiader okowity czterdziestostopniowej w ciągu okresu pędzenia i b) dodatkowa za pędzenie w tym samym okresie każdego następnego tysiąca wiader czterdziestostopniowych; niepełne tysiąc wiader liczy się za pełne; 2) od browarów: a) opłata patentowa zasadnicza za prawo przeróbki nie więcej, jak tysiąc pudów słoðu w ciągu roku sprawozdawczego i b) dodatkowa za przeróbkę w tym samym roku każdego następnego tysiąca pudów słoðu; niepełny tysiąc pudów liczy się za pełny. Minister Skarbu ma prawo ustanawiać sposób pobierania dodatkowej opłaty patentowej od browarów, z zachowaniem przepisów, określonych w artykule 283; 3) od miodosytni — od łącznej pojemności kotłów do sycenia miodu w fabryce; 4) od fabryk wódczanych, owocowo i winogronowo-wódczanych i fabryk koniaku, zakładów produkujących drożdże prasowane i wino rodzynkowe oraz od fabryk wytwarzających nie przeznaczone do użycia w po-

staci trunków wyroby z wódki i okowity — na zasadach wyszczególnionych w oddzielnej taryfie (dodatek 1. do uwagi 1. do art. 112); 5) od rektyfikacji okowity i od specjalnych oddziałów rektyfikacyjnych w fabrykach wódek — od fabryki lub oddziału w zależności od klasy miejscowości.

U w a g a. Na obszarze skarbowej sprzedaży trunków (por. art. 524) od rektyfikacji okowity i oddziałów rektyfikacyjnych w fabrykach wódek i gorzelniach dodatkowej opłaty patentowej nie pobiera się od tej ilości okowity, którą powyższe fabryki i oddziały rektyfikują za pomocą destylacji na zamówienie Skarbu. W pozostałych miejscowościach dodatkowej opłacie patentowej nie podlegają rektyfikowane wódki i okowita, wydane z rektyfikacji okowity lub specjalnego oddziału rektyfikacyjnego fabryki wódek do składów hurtownych wódek i okowity, należących do tegoż właściciela w temże mieście lub powiecie.

Art. 522.

Życzący sobie otrzymać patent na sprzedaż trunków, składa lub przesyła podanie do dozorczy akcyzy lub jego pomocnika, z oznaczeniem powiatu, miasta, miasteczka, osady lub wsi, oraz wymienia rodzaj zakładu. Przy podaniu przedstawia się ustanowione świadectwo procederowe na zakład sprzedaży trunków oraz pozwolenie instytucji, urzędów i osób, które zarządzają lub są właścicielami miejsca, gdzie się zakład otwiera. Przedstawione dokumenty zwraca się petentowi.

U w a g a. W deklaracjach na czasowe handle i sklepy oznacza się dni, w które ma się odbywać sprzedaż.

Art. 1035.

Dochód od zapalek wpływa na rzecz Skarbu pod postacią:

- 1) akcyzy od zapalek tak wyrabianych w kraju, jak i przywożonych, pobieranych przez naklejanie banderoli na pudełka z zapalkami, oraz
- 2) opłaty patentowej za prawo fabrykacji zapalek.

Art. 1036.

Wysokość akcyzy od zapalek, jakoteż opłaty patentowej od fabryk zapalek, ustanawia się trybem prawodawczym.

Art. 1043.

Patenty na prowadzenie fabryk zapalek oraz banderole do zapalek przygotowuje się w drukarni papierów państwowych

i rozsyła się z rozporządzenia zarządu głównego poborów niestających i skarbowej sprzedaży trunków, do izb skarbowych, które rozdzielają je w celu sprzedaży między kasy skarbowe, położone najbliżej fabryk zapalek, gdzie zaś kas skarbowych niema — między zarządy miast. Banderole rozsyła się nadto do komór celnych przez które odbywa się przywóz zapalek z zagranicy.

Art. 1044.

Minister Skarbu ustanawia formę patentów, kolor, formę i wymiar banderoli, oraz znaki i napisy na nich.

Art. 1045.

Patenty na prowadzenie zapalek wydają kasy skarbowe i zarządy miejskie (art. 1043), zawiadamiając miejscowy dozór akcyzy o wydanych patentach.

Art. 1046.

Patenty na prowadzenie fabryk zapalek wydaje się jedynie roczne; są one ważne tylko do końca roku sprawozdawczego. Minister Skarbu ustanawia termin, od którego winien się zaczynać rok sprawozdawczy.

Art. 1057/1.

Podatek od tutek do papierosów, jakoteż od krajanej na paski bibułki do papierosów, używanej do zawijania tytoniu, wpływa na rzecz Skarbu w postaci: 1) akcyzy od pomienionych wyrobów, tak wyrobionych w kraju, jak i sprowadzonych z zagranicy, pobieranej przez nałożenie banderoli na pudełka z tutkami, jakoteż na książeczki lub paczki bibułki do papierosów i 2) opłaty patentowej za prawo prowadzenia fabryk i zakładów wyrobu tutek.

U w a g a. Za bibułkę do papierosów podlegającą opłacie akcyzy uważa się wszelką bibułkę, używaną do rozwijania tytoniu przy paleniu i sprzedawaną w postaci paczek lub wstęg, po przecięciu jej na paski z wyjątkiem bibułki do papierosów, wypuszczanej z fabryk papieru w postaci nawiniętej na szpulki (bobiny) i używanej do mechanicznego wyrobu tutek.

Art. 1057/5.

Patenty na prowadzenie fabryk lub zakładów do wyrobu tutek wydaje się tylko na termin roczny; są one ważne do dnia 31. grudnia każdego roku włącznie.

Art. 1057/20.

Blankiety patentów na prowadzenie fabryk oraz zakładów tutek, jakoteż banderole do tutek i bibułki do papierosów wyrabia

drukarnia papierów państwowych i rozsyła je do izb skarbowych, które dzielą je między kasy skarbowe, tam zaś, gdzie niema kas skarbowych — między zarządy miast w celu sprzedaży najbliższym fabrykom i zakładom, wyrabiającym tutki do papierosów oraz krajaną bibułkę do papierosów. Banderole nadto rozsyła się do komór celnych, przez które odbywa się przewóz z zagranicy tutek i krajanej bibułki do papierosów.

Art. 1057/21.

Osoby, pragnące otrzymać patent na prowadzenie fabryki tutek, składają deklarację dozorczy akcyzy lub jego pomocnikowi z podaniem położenia fabryki lub zakładu oraz liczby znajdujących się w nich maszynek do wyrobu tutek. Do deklaracji załącza się właściwe świadectwo przemysłowe na prawo prowadzenia fabryki lub zakładu, jako też blankiet patentu i kwit kasy skarbowej z uiszczonej opłaty patentowej, odpowiadającej liczbie maszynek do wyrobu tutek w fabryce lub zakładzie.

Art. 1057/22.

Dodatkową opłatę patentową za wyrób tutek do papierosów ponad ilość, odpowiadającą patentowi zasadniczemu, tudzież opłatę patentową za maszynki do wyrobu tutek, ustawione w ciągu roku, uiszcza się przez wpłacenie należności do kasy skarbowej. Opłaty te wnosi się zgóry, a zwrot ani zaliczenie ich nie jest dozwolone.

Art. 1071.

Winni rozpoczęcia wyrobu prasowanych drożdży w fabrykach istniejących z wiedzą dozoru akcyzy, lecz przed uzyskaniem przepisanego patentu, oprócz obowiązku wykupienia patentu, ulegają karze pieniężnej w ilości potrójnej ceny patentu, fabryka zaś do czasu wykupienia patentu ulega zamknięciu.

Art. 1083.

Za wyrób z wódki i okowity produktów nie podlegających akcyzie bez wyjednania patentu lub uiszczenia jego ceny łącznie ze wszystkimi dodatkowymi opłatami, ulegają: po raz pierwszy karze pieniężnej w wysokości ceny rocznego patentu; po raz drugi — tejże karze w ilości podwójnej, po raz trzeci — oprócz kary pieniężnej, przewidzianej za powtórne przekroczenie, zamknięciu w więzieniu na czas od 2 do 4 miesięcy i pozbawieniu prawa wyrobu.

Art. 1096.

Za zawodowy wyrób wina rodzynkowego bez właściwego pozwolenia — winni ulegają karze z artykułu 1111, przyczem su-

ma, ściągana na pokrycie opłaty patentowej, oblicza się jak za handel winem winogronowem zagranicznego pochodzenia (dodatek do art. 1111).

Art. 1110.

Za sprzedaż trunków wysokowych bez patentu winni ulegają: po raz pierwszy karze pieniężnej do wysokości 50 rubli, a po raz drugi karze pieniężnej do wysokości 100 rubli.

Art. 1111.

Za zawodową sprzedaż trunków wysokowych bez patentu winni ulegają, oprócz kary pieniężnej do wysokości 100 rubli i uiszczenia osobnej kwoty na pokrycie opłaty patentowej podług załączonego do niniejszego artykułu wykazu, zamknięciu w więzieniu od 2 do 4 miesięcy.

Art. 1257.

Za wyrób zapalek w fabryce, istniejącej z wiedzą zarządu akcyzy bez wykupienia przepisanego patentu, winni, oprócz obowiązku uzyskania właściwego patentu, ulegają karze pieniężnej w ilości podwójnej ceny patentu, fabryka zaś ulega zamknięciu aż do chwili otrzymania patentu.

Art. 1270/3.

Za wyrób tutek do papierosów na sprzedaż w fabrykach lub zakładach, istniejących z wiedzą zarządu akcyzy, bez wykupienia właściwego patentu, winni, oprócz obowiązku uzyskania odpowiedniego patentu, ulegają karze pieniężnej w ilości podwójnej ceny zasadniczego patentu, fabryka zaś aż do chwili otrzymania patentu ulega zamknięciu.

Dodatek do artykułu 1111.

Wykaz kar pieniężnych, pobieranych na pokrycie opłaty patentowej.

Na handel wódką, okowitą, winem winogronowym zagranicznego pochodzenia i wyrobami wódczanemi:

dla miast 1 klasy i miejscowości poza obrębem osad miejskich 1. i 2. klasy — od 100 do 300 rubli,

dla miast 2 klasy i miejscowości poza obrębem osad miejskich 3 klasy — od 75 do 200 rubli,

dla miast 3 klasy — od 50 do 150 rubli,

Na handel piwem, miodem i krajowemi winami winogronowemi:

dla miast 1 klasy i miejscowości poza obrębem osad miejskich 1. i 2. klasy — od 25 do 50 rubli,

dla miast 2 klasy i miejscowości poza obrębem osad miejskich 3 klasy — od 15 do 30 rubli,

dla miast 3 klasy — od 5 do 15 rubli.

III.

Dz. Ust. R. P. Nr. 96, poz. 888.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26. października 1922 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23. października 1922 r. w przedmiocie rozszerzenia na cały obszar Rzeczypospolitej postanowień rosyjskiej ustawy akcyzowej o patentach akcyzowych na wytwórnie trunków, wyrobów ze spirytusu, drożdży oraz na zakłady sprzedaży trunków, dalej na wyrób zapalek i gilz papierosowych.

Na mocy § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23. października 1922 r. w przedmiocie rozszerzenia na cały obszar Rzeczypospolitej postanowień rosyjskiej ustawy akcyzowej o patentach akcyzowych na wytwórnie trunków, wyrobów ze spirytusu, drożdży prasowanych, oraz na zakłady sprzedaży trunków, dalej na wyrób zapalek i gilz papierosowych (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 879) zarządza się co następuje:

§ 1.

Przedsiębiorcy gorzelni, rafinerji spirytusu, wytwórni wódek i likierów, drożdży prasowanych, browarów, wytwórni win wszelkiego rodzaju, miodu do picia, zapalek i tutek papierosowych obowiązani są przed rozpoczęciem roku obrachunkowego (kampanji), a najpóźniej przed uruchomieniem wytwórni złożyć we właściwej kasie skarbowej unormowaną w § 2. ustęp A. C. i D. rozporządzenia Rady Ministrów akcyzową należność patentową i przedłożyć otrzymany z kasy kwit kasowy, przy odpowiedniej deklaracji wraz z ewentualnie otrzymanem świadectwem przemysłowemu właściwemu urzędowi skarbowemu dla podatków pośrednich (władzy skarbowej I. instancji). Ten ostatni urząd wydaje ogłaszającemu

się przy zwrocie kwitu i świadectwa przemysłowego patent akcyzowy wedle dołączonego wzoru I. i wciąga dane do wykazu wydanych patentów akcyzowych (wzór II).

Jeżeli producent obowiązany jest prócz zasadniczej opłaty patentowej uiścić dodatkową opłatę patentową (§ 2 ustęp A L. 1 b, L. 5 b, L. 7 b, rozporządzenia Rady Ministrów) w takim razie obowiązany jest po zapłaceniu tej dodatkowej opłaty okazać urzędowi skarbowemu dla podatków pośrednich otrzymany z kasy skarbowej kwit kasowy wraz z patentem akcyzowym celem zaciągnięcia wpłaconej kwoty do wykazu wydanych patentów akcyzowych i uwidocznienia na patencie dat wpłaconej dodatkowej opłaty patentowej.

§ 2.

Koncesjonowani sprzedawcy trunków obowiązani są przed 1. stycznia każdego roku, a o ile chodzi o nowe koncesje przed otwarciem sprzedaży uiścić we właściwej kasie skarbowej unormowaną w § 2. ustęp 3. rozporządzenia Rady Ministrów należność patentową i przedłożyć otrzymany kwit kasowy przy odpowiedniej deklaracji, wraz z otrzymanym świadectwem handlowym i koncesją upoważniającą do sprzedaży trunków właściwemu urzędowi skarbowemu dla podatków pośrednich (władzy skarbowej I. instancji).

Ten ostatni urząd wydaje zgłaszającemu się przy zwrocie koncesji, kwitu i świadectwa handlowego patent akcyzowy wedle wzoru III. i wciąga dane wykazu wydanych patentów akcyzowych (wzór II).

§ 3.

Urzędy skarbowe dla podatków pośrednich obowiązane są prowadzić należycie wykaz wydanych patentów akcyzowych i przedkładać z końcem miesiąca właściwym izbom skarbowym ogólny sumaryczny wykaz wydanych patentów akcyzowych za dany miesiąc i to wedle kategorii przedsiębiorstw zajmujących się produkcją względnie sprzedażą wyszczególnionych w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów, tudzież uzyskanych opłat patentowych. Izby skarbowe sporządzają na podstawie otrzymanych sumarycznych wykazów z poszczególnych urzędów — ogólny sumaryczny wykaz swego okręgu i przedkładają go co miesiąc za ubiegły miesiąc do departamentu akcyz i monopolów Ministerstwa Skarbu (wydział a).

§ 4.

Patenty akcyzowe winny być wywieszone w przedsiębiorstwie, dla którego je wydano, na miejscu widocznem.

§ 5.

Bez wykupienia przepisanych patentów akcyzowych nie mogą być uruchomione wyszczególnione w § 2. rozporządzenia Rady Ministrów wytwórnie i miejsca sprzedaży.

§ 6.

Wyszczególnione w § 2. rozporządzenia Rady Ministrów przedsiębiorstwa, które wykupiły patenty akcyzowe na odnośny rok obrachunkowy winny dopłacić do dnia ośmiu we właściwej kasie skarbowej różnicę między ceną nowej i starej taryfy.

O ile rok obrachunkowy liczy się od 1. stycznia do końca grudnia — przedsiębiorstwa winny dopłacić za drugie półrocze 1922 połowę nowej taryfowej opłaty patentowej po potrąceniu ewentualnie zapłaconej za te półrocze opłaty patentowej wedle starej taryfy.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. grudnia 1922 r. Z dniem tym tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy wykonawcze.

Minister Skarbu: Jastrzębski.

Nr.

MINISTERSTWO SKARBU

PATENT AKCYZOWY.

Opłata patentowa Mk. wy-
raźnie

została wpłacona do kasy skarbowej w

..... za pokwitowaniem

z dnia 192... r. L.....

Wydany na imię

na prawo produkcji, zgodnie z istniejącymi prze-
pisami

od 192... r. do

..... 192... r. w

znajdując się w

powiatu

....., dnia 192... r.

Naczelnik urzędu skarbowego
akcyz i monopolów państwowych

(M. p.)

Niniejszy patent powinien być umieszczony
w zakładzie na widocznym miejscu, w przeciwnym razie winni ulegną karze pieniężnej.

(Strona 1)

Wzór II do § 1 i 2.

WYKAZ
wydanych patentów akcyzowych.

(Strona 2)

[illegible]

Imię i Nazwisko	Rodzaj zakładu	Patent		Wpłacono należność		
		Marek	f.	K a s a	Data wpłacenia	
					Miesiąc i dzień	L
10	11	12		13	14	15
Z przeniesienia opłat patentowych						
Do przeniesienia opłat patentowych						

Na 192..... r.

Nr.....

MINISTERSTWO SKARBU

PATENT AKCYZOWY.

Oplata patentowa.....Mk. wy-
raźnie
została wpłacona do kasy skarbowej w
.....za pokwitowaniem
z dnia192..... r. L.....

Wydany na zasadzie koncesji, udzielonej
przez Izbę Skarbową w
.....w dn.....192.....r.
L.....na imię

na prowadzenie w roku 192....., zgodnie z wy-
mienionemi w koncesji warunkami. przedsię-
biorstwa, a mianowicie:

wpowiatu.....
przy ulicy.....w domu Nr.....
....., dnia192.....r.

Naczelnik urzędu skarbowego
akcyz i monopolów państwowych

(M. p.)

Niniejszy patent powinien być umieszczony
w zakładzie na widocznym miejscu, w przeciw-
nym razie winni ulegną karze pieniężnej.

IV.

Dz. Ust. R. P. Nr. 115, poz. 1037.

1037.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21. grudnia 1922 r.

w przedmiocie zmiany wysokości ustalonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23. października 1922 stawki patentu akcyzowego na fabryki trunków.

Na mocy ustawy z dnia 10. maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia wzgl. produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248) i ustawy z dnia 4. sierpnia 1922 r. w przedmiocie przywrócenia mocy obowiązującej tej ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustaloną w punkcie 4 A. § 2. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23. października 1922 r. w przedmiocie rozszerzenia na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej postanowień roz. ustawy akcyzowej o patentach akcyzowych na fabryki trunków, wyrobów ze spirytusu, drożdży oraz na zakłady sprzedaży trunków, dalej na wyrób zapalek i gilz (tutek) papierosowych (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 879) opłatę patentową od fabryk wódek i likierów podnosi się z rocznej kwoty 500.000 mk. na 3.000.000 mk.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1923 r.

§ 3.

Wykonanie tego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Prezes Rady Ministrów: **W. Sikorski.**

Minnister Skarbu: **Jastrzębski.**

Dz. Ust. R. P. Nr. 31, poz. 189.

Ustawa

z dnia 9. marca 1923 r.

o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych.

Art. 1.

Nieuiszczone z winy płatnika w terminach płatności podatki wraz z dodatkami państwowemi, opłaty stemplowe i alienacyjne, oraz dodatki do tych podatków i opłat, pobierane przez kasy skarbowe na rzecz niepaństwowych związków prawa publicznego, uważa się za zaległości.

Art. 2.

Od zaległości (art. 1) pobiera się karę za zwłokę w wysokości 10% miesięcznie, poczynwszy od piętnastego dnia po upływie terminu płatności danin, wymienionych w artykule poprzednim.

Art. 3.

Przy obliczeniu kar za zwłokę miesiąc zaczęty liczy się za cały.

Art. 4.

Końcówki kwot zaległości oraz końcówki obliczonych kar za zwłokę, przenoszące 50 mk., zaokrągla się do 100 mk., a niższe opuszcza się.

Art. 5.

Kary za zwłokę przypadające od zaległości w daninach państwowych, pobiera się na rzecz Skarbu Państwa, od zaległości zaś, przypadających dla niepaństwowych związków prawa publicznego — na rzecz odnośnego związku.

Art. 6.

Na pokrycie kosztów, spowodowanych przymusem ściąganiem zaległości, pobiera się na rzecz Skarbu Państwa od płatników następujące opłaty:

- 1) opłatę za pisemne wezwanie (upomnienie) płatnika do zapłaty zaległości, wynoszącą 1% sumy zaległej;
- 2) opłatę za każdą czynność organu egzekucyjnego, dokonaną u płatnika w celu przymusowego ściągnięcia zaległości,

- wynoszącą 5% sumy zaległej, najmniej jednak 1 000 mk.; podstawę do obliczenia tej opłaty stanowi zaległość wraz z karami za zwłokę i narosłemi kosztami egzekucyjnymi;
- 3) koszty przeniesienia, zabezpieczenia, przechowania i przymusowej sprzedaży ruchomości zajętych u płatnika, w wysokości kwot, rzeczywiście wyłożonych.

Art. 7.

Obowiązek płacenia kar za zwłokę, oraz kosztów egzekucyjnych obciąża tego, kto w myśl obowiązujących ustaw odpowiada za uiszczenie należności skarbowych z ewentualnemi dodatkami.

Art. 8.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 9.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 4 tygodnie po ogłoszeniu.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc dotychczas obowiązujące postanowienia ustaw i rozporządzeń, wydane do końca 1922 r. w przedmiotach unormowanych tą ustawą.

Prezydent Rzeczypospolitej: **S. Wojciechowski**

Prezes Rady Ministrów: **W. Sikorski**

Minister Skarbu: **W. Grabski.**

Spis.

	Str.
1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24. maja 1923 r. w przedmiocie zmian w wysokości opłat od patentów akcyzowych ustalonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23. października i 21. grudnia 1922 r.	3
2. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23. października 1923 r. w przedmiocie rozszerzenia na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej postanowień ros. ustawy akcyzowej o patentach akcyzowych na fabryki trunków, wyrobów ze spirytusu, drożdży oraz na zakłady sprzedaży trunków; dalej na wyrób zapalek i gilz (tutek) papierosowych	8
3. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26. października 1922 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23. października 1922 r. w przedmiocie rozszerzenia na cały obszar Rzeczypospolitej postanowień rosyjskiej ustawy akcyzowej o patentach akcyzowych na wytwórnie trunków, wyrobów ze spirytusu, drożdży oraz na zakłady sprzedaży trunków, dalej na wyrób zapalek i gilz papierosowych	18
4. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21. grudnia 1922 r. w przedmiocie zmiany wysokości ustalonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23. października 1922 r. stawki patentu akcyzowego na fabryki trunków	25
5. Ustawa z dnia 9. marca 1923 r. o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych	26

Wydawnictwa

Redakcji „Gazety Urzędowej“:

A. „Zbiór praw“.

- I. **Zbiór praw konstytucyjnych i administracyjnych Województwa Śląskiego**; opracował: Dr. Włodzimierz Dąbrowski,
Tom I. str. 308; Nakładem Urzędu Wojewódzkiego 1922. Tłoczono w Drukarni Wojewódzkiej w Katowicach.
- II. **Zbiór praw konstytucyjnych i administracyjnych Województwa Śląskiego**; opracował Dr. Włodzimierz Dąbrowski,
Tom II. str. 371; Nakładem Urzędu Wojewódzkiego 1923. Tłoczono w Drukarni Wojewódzkiej w Katowicach.
- III. **Zbiór praw**; opracował dr. Włodzimierz Dąbrowski,
Tom III. str. 94; wydano jako „Dodatek Nr. 1“ do Gazety Urzędowej.
- IV. **Zbiór praw. Prawo skarbowe i podatkowe**: I. Uzupełnienie. **Ustawy walutowe** (A) zestawil dr. Włodz. Dąbrowski; wydano jako „Dodatek Nr. 7“ do Gazety Urzędowej.
- V. **Zbiór praw. Organizacja i kompetencja władz i urzędów**: I. uzupełnienie **Ustawy o języku urzędowym** (A) zestawil dr. Wł. Dąbrowski; wydano jako „Dodatek Nr. 8“ do Gazety Urzędowej.
- VI. **Zbiór praw. Ustawy wyznaniowe**; I. Uzupełnienie; zestawil dr. Wł. Dąbrowski; wydano jako „Dodatek Nr. 9“ do Gazety Urzędowej.
- VII. **Ustawy sanitarne**: I. Uzupełnienie. **Taksa aptekarska i lekarska** (A), zestawil dr. Włodz. Dąbrowski; wydany jako „Dodatek Nr. 10“ do Gazety Urzęd.

- VIII. Zbiór praw. **Organizacja i kompetencja władz i urzędów**: II. uzupełnienie. Zestawił Dr. Włodzisław Dąbrowski; wydano jako „Dodatek Nr. 11“ do Gazety Urzędowej.
- IX. Zbiór praw: **Prawo skarbowe i podatkowe**. II. Uzupełnienie. **Postanowienie o patentach akcyzowych**. Zestawił Stanisław Bogdanowicz; wydano jako „Dodatek Nr. 12“ do Gazety Urzędowej.

B. Inne wydawnictwa.

- I. **Układ polsko-niemiecki w przedmiocie państwowej własności górniczej i hutniczej w polskiej części Górnego Śląska**; Wydano jako „Dodatek Nr. 2“ do Gazety Urzędowej.
- II. **Ustawa o daninach komunalnych (Kommunalabgabengesetz) z 14. lipca 1893 z uwzględnieniem ustaw uzupełniających**; zestawiał Dr. Wł. Dąbrowski; Wydano jako „Dodatek Nr. 3“ do Gazety Urzędowej.
- III. **Ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej obowiązujące w części cieszyńskiej Województwa Śląskiego**; zestawiał Dr. Wł. Dąbrowski; Wydano jako „Dodatek Nr. 4“ do Gazety Urzędowej.
- V. **Ustawy o ochronie lokatorów obowiązujące w Województwie Śląskiem**; zestawiał Dr. W. Dąbrowski; „Dodatek Nr. 6“ do Gazety Urzędowej.

— Do nabycia: —

W Administracji „Gazety Urzędowej Woj. Śląskiego”,
Katowice, ul. Szafranka.

Biblioteka Śląska w Katowicach
ID: 0030000692363

I 1419/5/2

Uzup. 2